

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 16 listopada 2021 r.

w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i precyzujące bardziej szczegółowe cele oraz uchylające zalecenie z dnia 15 października 2018 r.

(2021/C 464/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 6,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 2 lit. b) decyzji (WPZiB) 2017/2315 przewiduje, że Rada ma przyjmować decyzje i zalecenia ustalające kolejność wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do tej decyzji w trakcie dwóch następujących po sobie etapów wstępnych (lata 2018–2020 i 2021–2025) oraz precyzujące na początku każdego etapu bardziej szczegółowe cele dotyczące wypełniania dalej idących zobowiązań.
- (2) W dniu 15 października 2018 r. Rada przyjęła zalecenie (zwane dalej „zaleceniem z dnia 15 października 2018 r.”) w sprawie ustalenia kolejności wypełniania dalej idących zobowiązań podjętych w ramach PESCO oraz precyzujące bardziej szczegółowe cele dotyczące etapów ⁽²⁾ obejmujących lata 2018–2020 i 2021–2025.

Zgodnie z pkt 4 i 27 zalecenia z dnia 15 października 2018 r. Rada powinna przyjąć drugi zestaw bardziej szczegółowych celów dotyczących etapu obejmującego lata 2021–2025. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020 Rada powinna dokonać przeglądu tego zalecenia na początku kolejnego etapu w 2021 r. z myślą o ustaleniu celów i konkretnych wyników kolejnego etapu PESCO w latach 2021–2025 zgodnie z ustaleniami przeglądu strategicznego PESCO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. C 374 z 16.10.2018, s. 1.

- (3) W świetle konkluzji z dnia 20 listopada 2020 r., wnioski i zalecenia w ramach skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD) powinny być wykorzystywane do osiągnięcia celów i konkretnych wyników dotyczących kolejnego etapu PESCO (2021–2025).
- (4) Zgodnie z decyzją (WPZiB) 2020/1639 ⁽³⁾, państwo trzecie może wyjątkowo być zapraszane do udziału w projektach PESCO i zapewnia projektowi znaczną wartość dodaną oraz przyczynia się do wzmocnienia PESCO i wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz wypełniania dalej idących zobowiązań.
- (5) Rada powinna zatem przyjąć kolejne zalecenie i uchylić zalecenie z dnia 15 października 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

I. Cel i zakres

1. W świetle konkluzji Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO ogólnym celem drugiego etapu wstępnego trwającego do 2025 r. będzie wypełnianie dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez uczestniczące państwa członkowskie, w tym w drodze prac nad spójnym pakietem sił o pełnym spektrum, zgodnie z notyfikacją PESCO ⁽⁴⁾, który przyczyni się do osiągnięcia poziomu ambicji UE. Państwa członkowskie powinny prowadzić dalsze prace nad takim spójnym pakietem sił o pełnym spektrum w kontekście Strategicznego kompasu ⁽⁵⁾.
2. Celem niniejszego zalecenia jest zapewnienie wspólnego podejścia oraz umożliwienie uczestniczącym państwom członkowskim wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315. Ma to na celu ułatwienie przebiegu corocznej oceny określonej w art. 6 tej decyzji, w oparciu o kompletny zestaw odpowiednich danych, w tym planów działania. W celu wsparcia uczestniczących państw członkowskich w planowaniu wypełniania dalej idących zobowiązań oraz w celu ułatwienia oceny postępów we wdrażaniu PESCO w sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), niniejsze zalecenie obejmuje cele pośrednie, kluczowe etapy wraz z powiązаныmi wskaźnikami postępu, w tym w odniesieniu do zobowiązań operacyjnych, aby zapewnić odpowiedni wkład w tworzenie odnośnych sił na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO, w ramach środków i zdolności państw członkowskich. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawiać te dane co roku w swoich krajowych planach wdrożenia, poddawanych przeglądowi i aktualizowanych, stosownie do sytuacji, zgodnie z art. 3 ust. 2 tej decyzji. Przepisy bezpieczeństwa określone w decyzji Rady 2013/488/UE ⁽⁶⁾ powinny mieć również zastosowanie do krajowych planów wdrożenia i innych odnośnych dokumentów w oparciu o zawarte w nich informacje. Uczestniczące państwa członkowskie powinny, przy wsparciu sekretariatu PESCO, zapewniać przejrzystość pomiędzy wszystkimi uczestniczącymi państwami członkowskimi oraz zwiększać spójność i konsekwencję w odniesieniu do wymaganych informacji przekazywanych w kontekście PESCO oraz innych inicjatyw związanych z obronnością, w tym CARD. Należy dalej pogłębiać i wzmacniać spójność różnych inicjatyw związanych z obronnością, w tym w odniesieniu do składania sprawozdań przez państwa członkowskie, w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego i poprawy jakości krajowych planów wdrożenia. Prace te powinny uwzględniać wnioski wyciągnięte na koniec pierwszego etapu wstępnego PESCO (2018–2020), w szczególności w ramach powiązanego przeglądu strategicznego.
3. Zgodnie z zobowiązaniami określonymi w załączniku do decyzji (WPZiB) 2017/2315 – oraz bez modyfikowania tych zobowiązań ani wprowadzania nowych zobowiązań – niniejsze zalecenie zawiera wytyczne dotyczące ustalania kolejności wypełniania tych zobowiązań na etapie obejmującym lata 2021–2025 oraz precyzuje bardziej szczegółowe cele dotyczące poszczególnych zobowiązań, podkreślając, że uczestniczące państwa członkowskie powinny jak najszybciej się z nich wywiązać, zwłaszcza jeśli chodzi o zobowiązania, które należało wypełnić do 2020 r.
4. Bardziej szczegółowe cele, o których mowa w sekcji II, które w stosownych przypadkach obejmują również wskaźniki postępów w odniesieniu do konkretnych zobowiązań, umożliwią uczestniczącym państwom członkowskim planowanie w sposób ustrukturyzowany i przejrzysty wypełniania dalej idących zobowiązań oraz przedstawianie w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe i możliwe do oceny informacje na temat postępów w wypełnianiu poszczególnych zobowiązań. Należy zapewnić regularne wymiany między uczestniczącymi państwami członkowskimi w ramach odnośnych organów przygotowawczych Rady, jak określono w przeglądzie strategicznym PESCO, zwłaszcza w odniesieniu do tych obszarów, w których prowadzone działania powinny zostać utrzymane lub zintensyfikowane.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/1639 z dnia 5 listopada 2020 r. w sprawie ogólnych warunków, na jakich państwa trzecie mogłyby wyjątkowo być zapraszane do udziału w poszczególnych projektach PESCO (Dz.U. L 371 z 6.11.2020, s. 3).

⁽⁴⁾ W szczególności, załącznik I - Zasady PESCO.

⁽⁵⁾ Jak stwierdzono w konkluzjach Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony z dnia 17 czerwca 2020 r., w oparciu o analizę zagrożeń i inne ewentualne informacje tematyczne w dokumencie strategicznym określone zostaną kierunki i konkretne cele polityki.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

5. Celem jest dostosowanie istniejących bardziej szczegółowych celów w oparciu o doświadczenia zdobyte podczas pierwszego etapu wstępnego, aby pomóc uczestniczącym państwom członkowskim lepiej osiągać konkretne wyniki i ułatwić wdrażanie, jeśli chodzi o wypełnianie dalej idących zobowiązań, jak najszybciej i przed końcem 2025 r. Należy zwrócić szczególną uwagę na obszary, w których konieczne są ulepszenia, w tym na poziomie projektu, zgodnie z konkluzjami w sprawie przeglądu strategicznego PESCO, oraz zapewnić stałe postępy po dwóch kolejnych etapach wstępnym (lata 2018–2020 i 2021–2025). Pod koniec dwóch kolejnych etapów wstępnym w 2025 r. Rada przeprowadzi przegląd strategiczny, oceniając wypełnianie przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie dalej idących zobowiązań w ramach PESCO określonych w decyzji (WPZiB) 2017/2315, i zaktualizuje, a w razie konieczności zwiększy te zobowiązania w świetle osiągnięć poczynionych w ramach PESCO w celu odzwierciedlenia zmieniającego się stanu bezpieczeństwa Unii, jej potrzeb operacyjnych oraz priorytetów państw członkowskich i Unii w zakresie rozwoju zdolności. W tym kontekście na początku 2026 r., po przeprowadzeniu przeglądu strategicznego określonego powyżej, Rada powinna przyjąć trzeci zestaw bardziej szczegółowych celów – zaktualizowanych i zwiększonych w razie konieczności – uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315.

II. Ustalenie kolejności wypełniania zobowiązań poprzez sprecyzowanie bardziej szczegółowych celów

Zobowiązania 1–5

6. Zobowiązanie 1: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia dokładne dane finansowe dotyczące ewolucji całkowitych wydatków na obronność w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym ⁽⁷⁾, w tym w liczbach bezwzględnych, wykazując istnienie planu regularnego wzrostu wydatków. W tym kontekście uczestniczące państwa członkowskie powinny także przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia uzgodnione na poziomie krajowym prognozy wydatków na najbliższe lata. Uczestniczące państwa członkowskie, które są także członkami NATO i których wydatki osiągają lub przekraczają poziom wydatków na obronność określony w odpowiednich wytycznych NATO, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom. W kontekście przedstawianych przez te państwa krajowych planów wdrożenia dążenie do osiągnięcia poziomu wydatków na obronność ⁽⁸⁾ określonego w bieżących odnośnych wytycznych NATO, jego utrzymanie lub przekroczenie zostanie uznane za dowód istnienia pozytywnej tendencji w wypełnianiu przedmiotowego dalej idącego zobowiązania. W oparciu o informacje przedstawione w krajowych planach wdrożenia szczegółowy opis ewolucji wydatków na obronność ponoszonych przez uczestniczące państwa członkowskie zostanie również umieszczony w rocznym sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela, zgodnie z art. 6 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2017/2315.
7. Zobowiązanie 2: Każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia szczegółowe dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w wysokości 20 % ⁽⁹⁾ w zakresie inwestycji w obronność. Te informacje powinny zawierać prognozowany wzrost w stosunku do poprzedniego roku w ujęciu realnym, jako odsetek całkowitego budżetu na obronność. Przedstawione dane liczbowe powinny obejmować inwestycje na rzecz zamówień oraz badań i rozwoju w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły lub przekroczyły (wspólny) punkt odniesienia, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić ten poziom wydatków.
8. Zobowiązanie 3: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia szczegółowe informacje o tym, w jaki sposób i za pomocą jakich środków starają się zwiększyć liczbę, rozmiar i wpływ wspólnych oraz realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących strategicznych zdolności obronnych, podając także liczbowe dane budżetowe oraz wskazując konkretne projekty, które korzystają lub korzystały z pomocy finansowej Unii. W związku z tym każde z uczestniczących państw członkowskich powinno przedstawić precyzyjne dane finansowe określające, jak zamierza ono przyczynić się w ujęciu realnym do osiągnięcia wspólnego punktu odniesienia w zakresie realizowanych na zasadzie współpracy europejskich zamówień na wyposażenie – 35 % całkowitych wydatków na wyposażenie – oraz wspólnego punktu odniesienia w zakresie realizowanych na zasadzie współpracy europejskich badań i technologii w dziedzinie obronności – 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności. Uczestniczące państwa członkowskie, których wydatki już osiągnęły te poziomy, powinny wskazać, czy planują utrzymać czy zmienić te poziomy wydatków.
9. Zobowiązanie 4: Aby pomóc w monitorowaniu rzeczywistych postępów dokonywanych rok do roku, każde z uczestniczących państw członkowskich powinno jasno przedstawić w swoim krajowym planie wdrożenia precyzyjne dane finansowe określające, w jaki sposób zamierza ono wnieść wkład w celu zbliżenia się do poziomu 2 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia) – jako odsetka całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności – w tym przedstawić prognozy wydatków.

⁽⁷⁾ Zgodnie z wykazem definicji danych dotyczących obronności stosowanym przez Europejską Agencję Obrony (EDA) (EDA201807105).

⁽⁸⁾ Poziom 2 % PKB, przewidziany w bieżących odnośnych wytycznych NATO dotyczących wydatków na obronność, ma zastosowanie wyłącznie do tych uczestniczących państw członkowskich, które są również członkami NATO, i nie stanowi uzgodnionego celu PESCO.

⁽⁹⁾ W listopadzie 2007 r. ministerialna Rada Sterująca EDA zatwierdziła cztery wspólne punkty odniesienia w obszarze inwestycji: 20 % całkowitych wydatków na obronność na zamówienia na wyposażenie (w tym badania i rozwój / badania i technologie); 35 % całkowitych wydatków na wyposażenie na realizowane na zasadzie współpracy europejskie zamówienia na wyposażenie; 2 % całkowitych wydatków na obronność na badania i technologie w dziedzinie obronności; 20 % całkowitych wydatków na badania i technologie w dziedzinie obronności na realizowane na zasadzie współpracy europejskie badania i technologie w dziedzinie obronności.

10. Zobowiązanie 5: Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, aby co roku wykorzystywały swoje krajowe plany wdrożenia do dzielenia się doświadczeniami w zakresie planowania i wnoszenia wkładu w wypełnienie zobowiązań 1–4 w świetle bardziej szczegółowych celów określonych powyżej. Pod koniec 2025 r. przeprowadzony zostanie przegląd tych zobowiązań, w oparciu o dane dotyczące wydatków przedstawione w krajowych planach wdrożenia, z myślą o dostosowaniu, w razie konieczności, wskaźników i celów dotyczących tych zobowiązań, oraz zatwierdzeniu przez Radę.

Zobowiązania 6–11

11. Zobowiązanie 6: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie osiągną już postępy w systematycznym uwzględnianiu i jak najlepszym wykorzystywaniu narzędzi i inicjatyw w zakresie rozwoju zdolności Unii, takich jak plan rozwoju zdolności (CDP) i CARD, aby ukierunkować procesy podejmowania decyzji, ustalania priorytetów i planowania obronnego na poziomie krajowym i uczynić je bardziej spójnymi, które to narzędzia i inicjatywy zapewniają spójność wyników z odnośnymi procesami NATO, w przypadku nakładania się wymogów, z uwzględnieniem odmiennego charakteru obu organizacji oraz ich odnośnych zadań i członkostwa. Oznaczałoby to dla państw członkowskich podkreślenie ich istotnej roli w rozwoju zdolności w Unii, w tym poprzez wskazanie preferowanych obszarów rozwoju realizowanych na zasadzie współpracy działań w zakresie zdolności obronnych w Unii w odniesieniu do wniosków i zaleceń CARD. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób realizują priorytety rozwoju zdolności Unii wynikające z CDP, m.in. poprzez ustalanie priorytetów na szczeblu krajowym, a także powinny określić swoje plany i cele do zrealizowania w najbliższych latach w odniesieniu do poszczególnych priorytetów.
12. Zobowiązanie 7: Co roku każde uczestniczące państwo członkowskie powinno wskazać w swoim krajowym planie wdrożenia, jak w możliwie najlepszy sposób wykorzystało dostępne unijne narzędzia i procesy oraz w jaki sposób planuje kontynuować te działania. Powyższe obejmuje wsparcie procesu CARD, w tym, w miarę możliwości, poprzez przekazywanie wszystkich wymaganych odpowiednich informacji, prowadzenie dialogów dwustronnych w ramach CARD oraz wymianę wyników krajowych przeglądów obronności. Uczestniczące państwa członkowskie powinny uwzględniać w swoich krajowych planach wdrożenia informacje na temat sposobu, w jaki wdrożyły lub planują stosować wykonalne zalecenia zawarte w uzgodnionych sprawozdaniach z CARD.
13. Zobowiązanie 8: Co roku uczestniczące państwa członkowskie będą w możliwie najlepszy sposób wykorzystywać środki z Europejskiego Funduszu Obrony do wspierania realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących rozwoju zdolności. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać, w odniesieniu do których – uzgodnionych w ramach kluczowych obszarów CDP i CARD – priorytetów UE w zakresie rozwoju zdolności otrzymano unijną pomoc finansową lub pomoc taką można by uzyskać w przyszłości, oraz wskazać w możliwie największym zakresie, jaki odsetek krajowych inwestycji w obronność przeznaczyły lub planują przeznaczyć na te projekty realizowane na zasadzie współpracy. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny określić przydatność i wartość dodaną finansowania UE dla krajowych działań na rzecz rozwoju zdolności obronnych. Ponadto do końca 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny poinformować o zamiarach zapewnienia działań następczych w odniesieniu do wyników zarówno działań przygotowawczych w zakresie badań nad obronnością (2017-2019), Europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego (EDIDP) (2019-2020), jak i Europejskiego Funduszu Obronnego do celów projektów o stwierdzonej unijnej wartości dodanej realizowanych na zasadzie współpracy.
14. Zobowiązanie 9: Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić wykaz odnośnych bieżących, realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących rozwoju zdolności zgodnie z CDP w ramach PESCO, a także w innych strukturach, oraz wskazać planowany czas rozpoczęcia i zakończenia harmonizacji wymogów. Przewidywany czas rozpoczęcia harmonizacji wymogów zdolnościowych powinien zostać wskazany także w odniesieniu do zaplanowanych i przewidywanych projektów. Należy tego dokonać w odniesieniu do najbliższych lat, koncentrując się w szczególności na wyeliminowaniu stwierdzonych w ramach CDP braków w zdolnościach oraz uwzględniając CARD.
15. Zobowiązanie 10: Uczestniczące państwa członkowskie powinny sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności i obiektów, które planowały udostępnić i zapewnić do celów wspólnego użytkowania przez inne uczestniczące państwa członkowskie, oraz podać konkretne przykłady, takie jak kształcenie i szkolenia, ćwiczenia, bazy wojskowe i wsparcie logistyczne, ze wskazaniem tych, które z nich są dostępne również w przypadku operacji. Uczestniczące państwa członkowskie mogłyby także sporządzić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz zdolności, w tym infrastrukturę zaoferowaną przez inne uczestniczące państwa członkowskie, które mogłyby być podstawą współpracy. W krajowych planach wdrożenia należy wskazać, jak taka współpraca mogłaby zoptymalizować dostępne zasoby i zwiększyć ich ogólną efektywność, w tym poprzez zamieszczenie informacji – jeśli są dostępne – o możliwych oszczędnościach. Uczestniczące państwa członkowskie powinny korzystać z bazy danych na potrzeby współpracy (CODABA), w szczególności po to, by ułatwić wymianę informacji na temat swoich odnośnych planów obronnych i interesów w tym zakresie. Uczestniczące państwa członkowskie powinny regularnie wносить wkład do tej bazy danych i odpowiednio to odnotowywać w swoich krajowych planach wdrożenia.

16. Zobowiązanie 11: Uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzą zwiększyć współpracę w zakresie cyberobrony, w tym w drodze istniejących inicjatyw lub nowych działań realizowanych na zasadzie współpracy. W swoich krajowych planach wdrożenia powinny one wskazać, w jaki sposób planują do 2025 r. utrzymać lub dalej zwiększać poziom uczestnictwa w wielonarodowych ćwiczeniach w dziedzinie cyberbezpieczeństwa oraz współpracę, w tym w ramach EDA i Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO). Ponadto do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać, w jaki sposób zamierzą ustanowić regularną współpracę z innymi uczestniczącymi państwami członkowskimi w zakresie cyberobrony i powiązanych działań, takich jak wymiana informacji, szkolenia i wsparcie operacyjne, a także rozwój zdolności. Informacje z krajowych planów wdrożenia dotyczące współpracy uczestniczących państw członkowskich w dziedzinie cyberobrony oraz ich wkładu w cyberobronę i działania powiązane, w tym rozwój zdolności, zostaną załączone do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

Zobowiązania 12–14

17. Zobowiązanie 12: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny:

a) zobowiązanie szczegółowe 12.1:

- wnieść wkład w katalog sił UE z wykorzystaniem wszystkich możliwych do rozmieszczenia zdolności krajowych, które odpowiadają wymogom najnowszego katalogu potrzeb UE, w celu stworzenia spójnego unijnego pakietu sił o pełnym spektrum, zgodnie z notyfikacją PESCO⁽¹⁰⁾ w oparciu o pakiet sił UE określony w katalogu postępu⁽¹¹⁾. Zgodnie z zasadą jednolitego zasobu sił wkłady uczestniczących państw członkowskich powinny być zgodne z instrukcjami dotyczącymi procesu związanego z celem podstawowym (HLGP) i obejmować wszystkie możliwe do rozmieszczenia zasoby (w tym dowództwo i zdolności, które można wykorzystać jako wsparcie misji i operacji). Uczestniczące państwa członkowskie powinny informować o tych wkładach w swoich krajowych planach wdrożenia;
- skupić się na przyszłej dostępności zdolności niezbędnych do osiągnięcia celów zdolnościowych o dużym oddziaływaniu (HICG), optymalizując planowane wkłady do katalogu sił UE w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Należy położyć nacisk na realizację wszystkich celów zdolnościowych o dużym oddziaływaniu (HICG) w perspektywie krótkoterminowej. Działania w zakresie planowania będą mierzone w ramach procesu związanego z celem podstawowym (HLGP). Uczestniczące państwa członkowskie powinny informować o tych działaniach w zakresie planowania w swoich krajowych planach wdrożenia;

- b) zobowiązanie szczegółowe 12.2: zgodnie z koncepcją szybkiego reagowania sił UE – zakończyć tworzenie bazy danych szybkiego reagowania, aby stała się ona przydatnym narzędziem planowania wojskowego, które przyczyni się do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. Poprzez wkład w bazę danych szybkiego reagowania oraz bez uszczerbku dla jakichkolwiek wymogów konstytucyjnych w odniesieniu do decyzji o rozmieszczeniu, uczestniczące państwa członkowskie zadeklarują swój ewentualny wkład w postaci możliwych do szybkiego rozmieszczenia formacji, zdolności i odpowiedniej infrastruktury wspierającej, które mogłyby być szybko rozmieszczone lub wykorzystane na potrzeby misji lub operacji wojskowych (WPBiO) w ramach dążeń do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji. W tym celu przed coroczną konferencją koordynującą szybkie reagowanie sił każde uczestniczące państwo członkowskie powinno zaktualizować wykaz dostępnych wojskowych formacji i zdolności w bazie danych na temat szybkiego reagowania. Obejmuje to aktualizację lub uzupełnienie baz danych lądowych, morskich i powietrznych oraz, w stosownych przypadkach, wskazanie poziomu gotowości w odniesieniu do zdolności i sił. Bez uszczerbku dla wymogów klasyfikacyjnych ta część bazy danych szybkiego reagowania powinna być dostępna dla uczestniczących państw członkowskich, tak aby ułatwić im dokonywanie wstępnej oceny możliwości rozpoczęcia wojskowej misji lub operacji w dziedzinie WPBiO. W związku z tym prognozowanie formacji i zdolności w oparciu o analizę wymogów na podstawie przykładowych scenariuszy pozwoliłoby uczestniczącym państwom członkowskim wносить wkład do bazy danych szybkiego reagowania w bardziej precyzyjny sposób. Uczestniczące państwa członkowskie powinny w swoich krajowych planach wdrożenia przedstawić własne wkłady w tworzenie tej bazy danych;

- c) zobowiązanie szczegółowe 12.3: ocenić wykonalność zobowiązań politycznych podjętych w trybie pilnym na poziomie krajowym, przy jednoczesnym poszanowaniu swoich wymogów konstytucyjnych, w tym w drodze ewentualnego przeglądu – jeżeli jeszcze takiego nie przeprowadzono – swoich krajowych procedur decyzyjnych w celu wprowadzenia usprawnień. W stosownych przypadkach w krajowych planach wdrożenia należy także odzwierciedlić wykonywanie procedur decyzyjnych w ramach scenariuszy szybkiego reagowania poprzez ćwiczenia typu POLEX oraz odpowiednie ustalenia;

⁽¹⁰⁾ W szczególności załącznik I – zasady PESCO.

⁽¹¹⁾ Proces związany z celem podstawowym (HLGP), a zwłaszcza katalog sił, ma pomóc w zapewnieniu pełnego oglądu potencjalnie dostępnych sił do celów misji i operacji w dziedzinie WPBiO i powiązanych zdolności, bez uszczerbku dla procesów tworzenia sił na rzecz misji i operacji w dziedzinie WPBiO i bez związku z tymi procesami.

d) zobowiązanie szczegółowe 12.4:

- w ramach swoich środków i zdolności udzielić znacznego wsparcia misjom i operacjom wojskowym w dziedzinie WPBiO, dążąc do zaspokojenia potrzeb wyszczególnionych w zestawieniach potrzeb (SOR), a tym samym zapewnienia uzgodnionego poziomu ambicji dla misji i operacji w dziedzinie WPBiO. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie mają zapewnić odpowiedni wkład w tworzenie sił jak najszybciej i najpóźniej do początku lata 2022 r. powinny one określić parametry tego wkładu;
- te wkłady w misje i operacje wojskowe w dziedzinie WPBiO, wyszczególnione w tabeli, zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO; należy je zdecydowanie zaakcentować. Uczestniczące państwa członkowskie powinny co roku zamieszczać w swoich krajowych planach wdrożenia sprawozdania na temat wkładu w zaspokajanie wyszczególnionych w SOR potrzeb operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO, mając na celu utrzymanie lub zwiększenie tych wkładów, a tym samym zapewnienie odpowiedniego wkładu w tworzenie sił na potrzeby misji i operacji w dziedzinie WPBiO;
- w procesie tym uczestniczące państwa członkowskie mogłyby odwołać się do swoich krajowych i międzynarodowych zobowiązań, które przyczyniają się do pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na świecie;
- elementy te powinny zwiększyć przejrzystość wysiłków uczestniczących państw członkowskich, co pozwoli potwierdzić znaczny udział. Należy je także wykorzystać jako zachętę i wsparcie państw członkowskich służące zwiększaniu ich wkładów, w ramach ich środków i zdolności, w misje i operacje w dziedzinie WPBiO. W tym celu przedstawione zostałyby zalecenia, a ich realizacja byłaby regularnie poddawana przeglądowi, także na szczeblu politycznym.

e) zobowiązanie szczegółowe 12.5: co do zasady z co najmniej czteroletnim wyprzedzeniem potwierdzić swój znaczny i wielokrotny udział w grupach bojowych UE, przygotować i przeszkolić swoje uczestniczące siły i zdolności zgodnie z koncepcją grup bojowych UE oraz podręcznikiem przygotowawczym grup bojowych UE. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie powinny jak najszybciej wnieść swoje wkłady w realizację harmonogramu grup bojowych UE, i odzwierciedlić je w swoich krajowych planach wdrożenia. Wkłady uczestniczących państw członkowskich do harmonogramu grup bojowych UE obejmującego okres pięciu lat zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO;

f) zobowiązanie szczegółowe 12.6: wnieść konkretny wkład w realizację Planu działania UE na rzecz mobilności wojskowej oraz projektów PESCO w tym obszarze – z zastrzeżeniem krajowej suwerenności, procesu podejmowania decyzji oraz przepisów ustawowych i wykonawczych – w tym przeprowadzając cztery działania na poziomie krajowym uzgodnione w konkluzjach Rady z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony. W tym celu, jak stwierdzono w pkt 18 tych konkluzji, uczestniczące państwa członkowskie powinny opracować krajowe plany na rzecz mobilności wojskowej; doprowadzić do przyznawania zezwoleń na ruch transgraniczny i zezwoleń dyplomatycznych w ciągu pięciu dni roboczych i rozważyć dalsze skrócenie tego terminu dla jednostek szybkiego reagowania; stworzyć mocną sieć wzajemnych połączeń między krajowymi punktami kontaktowymi, obejmującą zakresy uprawnień, a także przeprowadzić ćwiczenia mobilności wojskowej w ramach ćwiczeń krajowych lub wielonarodowych, możliwie jak najszybciej i nie później niż w 2024 r. Uczestniczące państwa członkowskie, które nie opracowały jeszcze krajowych planów na rzecz mobilności wojskowej, powinny uczynić to niezwłocznie i przekazać te wkłady krajowe za pośrednictwem wspólnej przestrzeni roboczej oraz uwzględnić je w krajowych planach wdrożenia. Starania uczestniczących państw członkowskich w tym zakresie powinny zostać przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

18. Zobowiązanie 13: W obszarze interoperacyjności sił uczestniczące państwa członkowskie powinny:

a) zobowiązanie szczegółowe 13.1:

- korzystać z podręcznika przygotowawczego grup bojowych UE, w tym stosować wspólne kryteria oceny i walidacji na potrzeby pakietu sił grup bojowych UE, dostosowane do standardów NATO przy zachowaniu certyfikacji krajowej. W swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, w jaki sposób szkolą i certyfikują swoje siły, na przykład opracowując program ćwiczeń grup bojowych UE na etapie przygotowawczym oraz realizując ostatnie ćwiczenie taktyczne z wojskami (LIVEX) jako część pakietu certyfikacji sił grup bojowych;
- sprecyzować w swoich krajowych planach wdrożenia, jak zamierzają wdrożyć wspólne standardy techniczne i operacyjne do stosowania przez siły wszystkich uczestniczących państw członkowskich, uznając jednocześnie potrzebę zapewnienia interoperacyjności i spójności między Unią a NATO oraz zapewniając odpowiednie warunki dla maksymalnej interoperacyjności w celu umożliwienia wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim wypełnienia ich zobowiązań;

- b) zobowiązanie szczegółowe 13.2: wskazać w swoich krajowych planach wdrożenia bieżący poziom uczestnictwa lub starania na rzecz uczestnictwa oraz – w miarę możliwości – zamiar jego zwiększenia, a także zwiększenia wkładu w europejskie struktury wielonarodowe, w szczególności struktury dostępne dla Unii. Wkłady uczestniczących państw członkowskich w europejskie struktury wielonarodowe zostaną przedstawione jako załącznik do rocznego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela dotyczącego stanu wdrażania PESCO.

19. Zobowiązanie 14:

- zgodnie z art. 75 ust. 1 dotyczącymi przeglądu decyzji Rady (WPZiB) 2021/509 ⁽¹²⁾ w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, uczestniczące państwa członkowskie powinny zaangażować się w analizowanie, wskazanie i proponowanie opcji i możliwości w zakresie ambitnego podejścia do wspólnego finansowania operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO, wykraczającego poza to, co definiuje się jako wspólne koszty zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2021/509. W tym kontekście wzywa się uczestniczące państwa członkowskie do podsumowania kosztów, które w danym roku stanowiły przedmiot wniosku o finansowanie ad-hoc w ramach specjalnych kryteriów kwalifikowalności, lub kosztów, które można również zaproponować na szczeblu krajowym jako potencjalnie kwalifikujące się do wspólnego finansowania. Zgodnie z klauzulą przeglądową przewidzianą w decyzji Rady (WPZiB) 2021/509, w kontekście planowanych co trzy lata przeglądów tej decyzji lub na wniosek jednego z państw członkowskich, uczestniczące państwa członkowskie są proszone o wspólne i należyte przeanalizowanie tych wniosków w ramach Komitetu Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, tak by ułatwić późniejsze dyskusje w Radzie na temat ewentualnych zmian w wykazie wspólnych kosztów;
- ponadto wzywa się uczestniczące państwa członkowskie, by w swoich wnioskach uwzględniły potencjalne dodatkowe możliwości wnoszenia wkładu na rzecz finansowania kosztów operacji i misji wojskowych w dziedzinie WPBiO. Zachęca się uczestniczące państwa członkowskie, aby w swoich krajowych planach wdrożenia uwzględniły swoje ustalenia dotyczące obu aspektów;
- dodatkowo można by przeanalizować bardziej systematyczne wykorzystywanie istniejących zachęt finansowych (np. zwolnienia z VAT projektów ad hoc w EDA) w celu wspierania współpracy obronnej, w tym w odniesieniu do misji i operacji wojskowych w dziedzinie WPBiO.

Zobowiązania 15–17

20. Zobowiązanie 15: Do 2025 r. uczestniczące państwa członkowskie powinny zwiększyć liczbę i wielkość swoich projektów dotyczących rozwoju zdolności, a także poczynić postępy w ich wdrażaniu; projekty te przyczyniają się do uzupełniania braków w zdolnościach, które to braki stwierdzono w CDP (łącznie z celami zdolnościowymi o dużym oddziaływaniu) i opisano w ramach priorytetów rozwoju zdolności Unii, w tym w powiązanych przypadkach w kontekście strategicznym oraz przy wykorzystaniu wniosków i zaleceń CARD, w tym w ramach zidentyfikowanych możliwości współpracy, w szczególności uwzględniając obszary kluczowe. W tym kontekście konieczne jest, aby uczestniczące państwa członkowskie dalej zwracały uwagę na współpracę w następujących obszarach: przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym, zmiana klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczeństwo morskie, aspekty związane z przestrzenią kosmiczną oraz nowe i przełomowe technologie, w tym sztuczna inteligencja. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić swoje plany na najbliższe lata, opisując liczbę i szacowaną wielkość swoich realizowanych na zasadzie współpracy projektów w ujęciu finansowym; oraz powinny dostarczyć informacje o swoich krajowych projektach, które pomogą wyeliminować braki w zakresie zdolności stwierdzone w ramach CDP. Uczestniczące państwa członkowskie powinny także zaprezentować swoją ocenę znaczenia tych projektów dla wzmocnionej strategicznej autonomii Unii oraz dla bardziej zintegrowanej, zrównoważonej, innowacyjnej i konkurencyjnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB), która pozostaje otwarta na współpracę. W odniesieniu do działań, które mają wymiar przemysłowy lub technologiczny, uczestniczące państwa członkowskie powinny określić, który europejski sektor przemysłu lub którą europejską technologię zamierzają wzmocnić.
21. Zobowiązanie 16: Uczestniczące państwa członkowskie powinny odzwierciedlić w swoich krajowych planach wdrożenia odpowiednie decyzje i działania, które podjęto na poziomie krajowym w celu utrzymania priorytetowego znaczenia europejskiego podejścia opartego na współpracy w odniesieniu do przyszłych projektów, których celem jest wyeliminowanie stwierdzonych na poziomie krajowym braków w zdolnościach. Aktywne używanie CODABA oraz korzystanie z możliwości współpracy określonych w CARD, w szczególności w kluczowych obszarach, mogłoby ułatwić wypełnianie tego zobowiązania. Uczestniczące państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich krajowych planach wdrożenia wykaz projektów realizowanych na zasadzie współpracy i działań wielonarodowych, które ich zdaniem wyeliminują braki stwierdzone na poziomie krajowym, oraz powinny zaprezentować, jak planują zwiększyć stosowanie podejścia opartego na współpracy w tym zakresie.
22. Zobowiązanie 17: Ponieważ wszystkie uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkład w co najmniej jeden projekt PESCO, w krajowych planach wdrożenia należy przedstawić informacje o ogólnym, rozłożonym w czasie wkładzie uczestniczących państw członkowskich w projekty PESCO pod względem zasobów i wiedzy fachowej oraz informacje o strategicznym wpływie tych projektów na zdolności obronne Unii i uczestniczących państw członkowskich. Informacje te mogłyby również odzwierciedlać rolę, jaką uczestniczące państwa członkowskie zamierzają przyjąć w obszarze rozwoju zdolności w kontekście europejskim.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14).

Zobowiązania 18–20:

23. Zobowiązanie 18: W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny zapewnić optymalne wykorzystywanie EDA jako europejskiego forum rozwoju wspólnych zdolności. W tym celu w swoich krajowych planach wdrożenia uczestniczące państwa członkowskie powinny wskazać projekty, w których uczestniczą, oraz powiązane zasoby finansowe przekazywane za pośrednictwem EDA, przyjmując za punkt odniesienia dane liczbowe z 2020 r., stosując perspektywę trzyletnią jako minimalny standard dla każdej aktualizacji krajowego planu wdrożenia oraz wymieniając planowane działania na kolejne lata, w tym dziedziny zdolności, których dotyczy planowane działanie, i rodzaj tego działania, zgodnie z przepisami krajowymi. Wzywa się uczestniczące państwa członkowskie do wskazania w swoich krajowych planach wdrożenia, w jaki sposób i w jakich sytuacjach uznają Organizację do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia (OCCAR) za preferowaną organizację zarządzającą realizowanym na zasadzie współpracy programem, oraz do przekazania informacji o decyzjach podjętych w celu wyboru – stosownie do przypadku – innej organizacji zarządzającej wielonarodowymi programami, w których to decyzjach OCCAR została uznana za jedną z opcji. Pozostaje to bez wpływu na stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE⁽¹³⁾.
24. Zobowiązanie 19: W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że ich realizowane na zasadzie współpracy projekty w zakresie zdolności, w tym projekty PESCO, przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności, efektywności i innowacyjności przemysłu obronnego w całej Unii poprzez wspieranie i ułatwianie współpracy transgranicznej, także MŚP, oraz wzmacnianie i poprawę bezpieczeństwa dostaw produktów i technologii obronnych. Zgodnie z oświadczeniem członków Rady Europejskiej z dnia 26 lutego 2021 r. uczestniczące państwa członkowskie będą również dążyć do pobudzenia badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji oraz zmniejszenia strategicznej zależności Europy w obszarze krytycznych technologii i łańcuchów wartości, bez uszczerbku dla krajowych procedur podejmowania decyzji.
- a) W krajowych planach wdrożenia należy sprecyzować, jak odpowiednia polityka przemysłowa – jeśli taka istnieje – ukierunkowuje realizowane na zasadzie współpracy projekty w zakresie rozwoju zdolności, aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań, ze wskazaniem wzmocnionych sektorów przemysłu oraz obszarów, w których zapobieżono powielaniu działań.
- b) Uczestniczące państwa członkowskie złożą sprawozdania na temat swoich programów współpracy korzystających ze współfinansowania Unii w ramach EDIDP lub Europejskiego Funduszu Obronnego, zgodnie z zobowiązaniami 3 i 8.
25. Zobowiązanie 20:
- a) W trakcie całego etapu PESCO obejmującego lata 2021–2025 uczestniczące państwa członkowskie powinny wykazać, że z ich programów współpracy odnoszą korzyści podmioty, które zapewniają wartość dodaną na terytorium Unii (na przykład w zakresie generowanych rezultatów i praw własności intelektualnej, ulepszeń technologicznych, i tworzenia możliwości rynkowych). Zgodnie z art. 7 ust. 5 decyzji (WPZiB) 2020/1639 w krajowych planach wdrożenia należy w stosownych przypadkach zawrzeć informacje o odnośnych podmiotach odnoszących korzyści z programów współpracy i powiązany wpływ na EDTIB.
- b) Zgodnie z dyrektywą 2009/81/WE uczestniczące państwa członkowskie wykażą, że strategie nabywania wdrożone przez nie w latach 2021–2025 mają pozytywny wpływ na EDTIB. W tym celu państwa członkowskie mogą przedstawić bezwzględną wielkość inwestycji w obronność i względny odsetek, który jest przeznaczony na rozwiązania opracowywane i wytwarzane w Unii. W szczególności w krajowych planach wdrożenia należy umieścić informacje o obszarach zdolności i technologii uzgodnionych w CDP oraz o strategii nabywania w odniesieniu do projektów w zakresie zdolności mających wymiar przemysłowy.

III. Dalsze działania

26. W następstwie przyjęcia niniejszego zalecenia uczestniczące państwa członkowskie dokonają przeglądu swoich krajowych planów wdrożenia oraz odpowiednio je zaktualizują i przekażą sekretariatowi PESCO do dnia 10 marca 2022 r., a następnie co roku zachowując ten sam termin, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2017/2315, z myślą o ocenie przewidzianej w art. 6 ust. 3 tej decyzji. Co dwa lata do krajowych planów wdrożenia należy dołączać oświadczenie polityczne wysokiego szczebla, w którym uczestniczące państwa członkowskie mogą zarysowywać główne osiągnięcia oraz określać specyficzne dla siebie priorytety krajowe i dzielić się doświadczeniami w zakresie planowania i wkładów z myślą o wypełnieniu wszystkich dalej idących zobowiązań. Aby zapewnić polityczny impuls, należy kontynuować regularne dyskusje polityczne na wysokim szczeblu między uczestniczącymi państwami członkowskimi a Wysokim Przedstawicielem.

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76).

27. Mając na uwadze notyfikację PESCO, w której również przypomina się o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich, oraz uwzględniając wyniki Strategicznego kompasu, uczestniczące państwa członkowskie – w kontekście procesu przeglądu strategicznego, który ma zostać przeprowadzony najpóźniej do końca 2025 r. – ocenią wypełnienie wszystkich zobowiązań PESCO oraz będą debatować i zadecydują o nowych zobowiązaniach, z myślą o przejściu do kolejnego etapu integracji europejskiej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Zgodnie z wynikami przeglądu strategicznego Rada powinna przyjąć na początku 2026 r. trzeci zestaw bardziej szczegółowych celów – zaktualizowanych i zwiększonych w razie konieczności – uwzględniając art. 4 ust. 2 lit. c) decyzji (WPZiB) 2017/2315.
28. Wysoki Przedstawiciel powinien uwzględnić niniejsze zalecenie w rocznym sprawozdaniu dotyczącym PESCO począwszy od 2022 r., co ułatwi ocenę wypełniania dalej idących zobowiązań przez poszczególne uczestniczące państwa członkowskie.
29. Zalecenie z dnia 15 października 2018 r. niniejszym traci moc.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2021 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES